UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris || celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondàm Decani

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Visual Library

tur etiam ab alijs, qui aduersaturi Friderico videbantur. Nonnulli tamen ex principibus graue etiam onus Imperij loquebantur, quòd eius imminuta nimis iura viderentur, fortem, & acrem principem esse requirendum, cui iugum imponatur. Ità pro se quisq; recusare, & ad aliū potiùs deriuare contendit. Id cùm ex compositio inter principes fieret, procurante Alberto Moguntino archiepiscopo, qui domum Henrici non amaret, Saxones aūt, à quibus diù defensus esset, haberet in precio: Fridericus & ipse nihil subesse doli veritus, iā penè certus de se eligendo, vt moderationis suæ ille quoq; præferret indicia, & insignia Imperij principibus restituit, & vt cæteri, imparem se illi negocio, etiam abhorrentem oneri demonstrabat. Rapuêre occasionem, qui cum Moguntino senserant: Quandoquidem, inquiunt, recusant Imperium, quibus videbatur deferendum, Luderus Saxoniæ dux implorandus, nè patiatur Imperij dignitatem iacere contemptā. Itaq; vnanimi consensu illum eligunt, nihil recusantē. Fridericus vt dolos persensit, iam rem vertere nec poterat, nec tentare modestum putabat: sed tamen Ludero, quem deincèps Lotharium, propter crebriorem eius nominis in annalibus mentionem, appellabimus, infensus diù permansit. Franci quoq; indignati, quòd vir Saxo & Sueuis, & Francis præferretur, consobrinum Henrici Imperatoris Conradum dixêre regem. Sed Lotharij fortuna præponderauit.

CAPVT II.

ERat annus vicesimussextus post mille atque centum, cùm prima regis expeditio in Bohemiam fieret: Sed cùm inexploratò procederet, interceptus est insidijs Bohemorum: Cæsi plurimi, capti non pauciores. Inter cæsos erat Hartungus, filiorum Adolphi comitis

Holsatiæ maior natu: Inter captos autem Albertus marchio de Brandenburgo, cognomento Vrsus. Sed tum interuentu communium amicorum est intercepta, pacataq; priusq; rex in sua regrederetur. Quo tempore Otto Halberstadensis episcopus ab Honorio Papa deponitur ob labem Simoniæ: sed intra triennium ab illius successore Innocentio II. concilio Leodij habito restituitur. Rex verò anno regni VII. Italicam expeditionem pro corona Imperij assequenda instituit: Peruenit Augustam: ibiq; exorto inter milites & ciues tumultu, ciuitas pro magna parte conflagrauit: cùm etiam multi in ipso tumultu pugnantes, cecidissent: sed, vt fieri solet, maior pars ciuium. Per Lombardiam quoq; & Hetruriam eunti non parùm erat laboris: sed tamen cùm illi cessissent, vel fracti, vel sponte dediti, qui restiterant, inter suũ tenuit incolume: coronamq; Romæ accepit ab Innocentio, cũ Rixa cõtorali. Reuersus in Germaniã, cùm priùs graui bello in Sueuos Fridericũ Conradumq; laborâsset, interuẽtu summi pontificis res cõponuntur: fitq; Conradus pridèm regnum præsumens, ex hoste amicissimus. Reddidit Imperatori põtifex vicẽ, qp ille pridèm in Vrbe sedâsset controuersiam, quæ illi fuerat cum competitore. Venerat per hæc tempora Kanutus Slesvici dux ad Imperatoris præsentiã, Obotritorum prouinciam, & omnem ditionem, quam ante illum tenuisset Henricus Godscalci & Wandalorum principis filius, in feudũ ab Imperio poscẽs: Sic enim cõuenerat inter Henricum dum viueret, & hunc Kanutũ. Imperator non ignarus pacti quod interceſſerat, Kanutũ non solùm inuestit, sed etiam corona donat: decus esse Imperij reputans, si regibus imperaret. Ea tamen res necem peperit optimo viro. Nam insimulatus fuit à Daniæ regibus, quòd coronam

Daniæ

Daniæ Imperio submisisset, eamq; ab Imperatore impetrâsset. Iniuriam verò maximam æmuli Kanuto viro iustissimo irrogauêre. Talis enim & vixit & mortuus est Kanutus, vt miraculis in morte coruscans, inter sanctos referretur: quod in Dania diximus, & attigimus in Wandalia.

CAPVT III.

HOlsatiæ per ea tempora moriente primo Adolpho, adolescentior eius filius, itidèm Adolphus cœpit præesse: Nam, quod prædiximus, Hartungus maior filius cecidit sub rege in expeditione Bohemica. Erat autem is tum rerum status: Wagriam & omnem terram Obotritorum, quæ nunc dicitur Magnopolensium, tunc, vt diximus, tenuit Kanutus, vir regij sanguinis, patre natus Erico, qui in peregrinatione ad terram sanctam Cypro moritur: quod in Dania diximus. Eam verò Wagriam illustrabat prædicatione vir Deo acceptissimus Vicelinus, habitans cum fratribus in Faldera. Misit autem prædicatores ex suis in veterem vrbem Lubicam, in loco qui nunc dicitur Zwartow: Ibi Henricus Godscalci filius, ecclesiam extruxit in mõte trans flumẽ Trauenã. Vicelinus aũt cùm Henrico percharus extitisset, adijt filiũ eius Zwenteploch redeuntẽ ex lõginquis, fœderisq; paterni illũ admonens, impetrauit, vt prædicatores excipere dignaretur in sua Lubica. Annuit ille perbenignè: Missiq; fratres Ludolphus & Volcquardus, prædicationi institêre, & à mercatoribus humanissimè sunt foti. Cùm intereà Rugiani hostes posterorum Henrici, propter Imperium, quod in illos quoquè propagare contenderat, & nomen Christi, quod gentiles oderant, in Lubicam veterem per mare duxerunt, occisis omnibus quos repererant, sacerdotes effugabant.